

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 29 lipca 1955 r.

w sprawie ustalenia wysokości i trybu pobierania opłat za korzystanie z urzędzeń handlowych na targowiskach.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), § 2 ust. 3 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania

niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i

Nr A-115, poz. 1495 oraz z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi do ustalania wysokości opłat za korzystanie z urządzeń handlowych na targowiskach.

2. Wysokość opłat za korzystanie z urządzeń handlowych na targowiskach, ustalana przez prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, nie może przewyższać stawek maksymalnych określonych w cenniku stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

3. Jeżeli dotychczasowe opłaty, pobierane na poszczególnych targowiskach, są niższe od stawek maksymalnych, podwyższenie opłat wymaga zgody Państwowej Komisji Cen.

§ 2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych ustalają wysokość opłat za korzystanie z urządzeń handlowych w oparciu o opinie prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych właściwych ze względu na położenie targowisk, dla których opłaty mają być ustalone.

§ 3. 1. Opłaty pobiera się za stałe lub okresowe korzystanie z urządzeń handlowych targowiska bądź placu pod urządzeniami handlowymi na targowiskach krytych i otwartych.

2. Za urządzenia handlowe, o których mowa w ust. 1, uważa się zainstalowane na targowisku:

- 1) boksy — punkty sprzedaży stanowiące zamknięte pomieszczenie (siatkovane, oszklone) z wnętrzem niedostępnym dla nabywców, wyposażone w specjalne urządzenia do prowadzenia sprzedaży takich artykułów, jak mięso, drób, ryby itp.,
- 2) kioski — punkty sprzedaży stanowiące zamknięte pomieszczenie wolno stojące lub wbudowane z wnętrzem niedostępnym dla nabywców; wyposażenie stanowią lada i półki dostosowane do rodzaju sprzedawanych artykułów,
- 3) stragany — punkty sprzedaży skonstruowane z elementów przenośnych, z nakryciem brezentowym lub drewnianym,
- 4) stoiska — punkty sprzedaży nie posiadające charakteru stałego urządzenia; wyposażenie: lada lub stół oraz ewentualnie półki do rozmieszczania towaru.

§ 4. 1. Podstawą do korzystania z urządzeń handlowych lub placu powinna być umowa zawarta przez użytkownika z administracją targowiska.

2. Umowy z jednostkami targowiskowymi na korzystanie z urządzeń handlowych lub placu dla sieci stałej i agencji zawierają jednostki handlu uspołecznionego, w których imieniu agent dokonuje sprzedaży.

3. Zajmowanie urządzeń handlowych lub placu pod własne urządzenia handlowe na targowisku bez uprzednio zawartej umowy jest niedozwolone.

§ 5. 1. Za jednostkę podlegającą opłacie przyjmuje się 1 m².

2. Przy obliczaniu powierzchni urządzenia lub placu zajętego pod urządzenia handlowe na targowisku, części metrów kwadratowych poniżej 0,5 m² zaokrągla się w dół, a od 0,5 m² zaokrągla się wzwyż do pełnych metrów.

3. Za powierzchnię podlegającą opłacie uważa się powierzchnię danego urządzenia handlowego (stoiska, kiosku) oraz faktycznie zajmowaną powierzchnię poza urządzeniem na towar, opakowanie itp.

§ 6. Obowiązek ponoszenia opłat powstaje z dniem oznaczonym umową o korzystaniu z urządzeń handlowych lub placu bez względu na to, czy czynności handlowe zostały rozpoczęte.

§ 7. Za urządzenia posiadające wyposażenia specjalne, np. masarskie i rzeźnicze, baseny rybne itp., stawki opłat maksymalnych mogą być podwyższone o 20%. Przepis powyższy nie ma zastosowania do boksów.

§ 8. 1. Opłaty za korzystanie z urządzeń handlowych lub placu na targowiskach z handlem niecodziennym (np. 2 lub 3 razy w tygodniu) należy obliczać według stawek ustalonych przez prezydya wojewódzkich rad narodowych (w ramach stawek maksymalnych), stosując 1/24 stawki miesięcznej za każdy dzień korzystania z urządzenia.

2. Ilość dni korzystania z urządzeń nie może być mniejsza od ilości dni targowych, ustalonych przez prezydya właściwych terenowo rad narodowych.

3. Za handel codzienny należy uważać handel, odbywający się co najmniej 5 dni w tygodniu.

§ 9. Od jednostek występujących jednorazowo na targowiskach, np. na czas otwarcia jarmarku lub kiermaszu, z którymi nie zawarto umów na korzystanie z urządzeń handlowych lub placu za ten okres, należy pobierać opłaty ustalone przez prezydya rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi zgodnie z dekretem z dnia 20 maja 1955 r. o podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 21, poz. 136).

§ 10. Jednostki handlu nie uspołecznionego obowiązane są przy zawieraniu umów na korzystanie z urządzeń handlowych lub placu na targowiskach do wpłacenia administracji targowiska kaucji zwrotnej w wysokości 2-miesięcznej opłaty, z której mogą być pokryte wszelkie należności z tytułu świadczonych przez targowisko usług w chwili zaprzestania wykonywania czynności handlowych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kiljańczyk
Prezes Państwowej Komisji Cen: p. o. J. Strumiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 29 lipca 1955 r. (poz. 921).

CENNIK MAKSYMALNYCH STAWEK OPŁAT ZA KORZYSTANIE Z URZĄDZEŃ HANDLOWYCH LUB PLACU PRZY HANDLU CODZIENNYM

Rodzaj urządzenia	Wysokość opłaty za 1 m ² za okres jednego miesiąca w złotych dla:		
	spółdzielni produkcyjnych i członków spółdzielni	pozostałych jednostek uspołecznionych	osób prywatnych
1. Na targowisku krytym:			
1) boks	13	25	70
2) kiosk	12	23	60
3) stoisko	8	15	50
4) powierzchnia pod urządzenia handlowe	7	15	40
2. Na targowisku otwartym (placu):			
1) kiosk	10	19	55
2) stragan	7	15	45
3) stoisko	5	11	35
4) powierzchnia pod urządzenia handlowe, na złożenie towaru, opakowań itp.	4	9	30